

<https://doi.org/10.26565/2075-1834-2025-39-40>

УДК 341.24(477)

В. О. ГРІЧАНІЧЕНКО

аспірант юридичного факультету

E-mail: vhrichanichenko96@icloud.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-3829-7321>

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

м. Харків, 61022, майдан Свободи 4

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ БЕЗПЕКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

АНОТАЦІЯ. *Вступ.* У статті проаналізовано основні підходи до трактування поняття «міжнародний договір» та його законодавчого закріплення у положеннях Закону України «Про міжнародні договори». Встановлено, що з моменту набуття Україною незалежності було підписано двосторонні угоди, зокрема з НАТО, що спрямовані на співпрацю в сфері безпеки і оборони у рамках програми «Партнерство заради миру». Зазначено, що після початку повномасштабного вторгнення, Україною укладено низку двосторонніх безпекових угод, положеннями яких передбачено співпрацю нашої держави з Італією, Канадою, Великобританією та Північною Ірландією, Францією, Данією та Німеччиною.

Визначено, що положеннями усіх зазначених двосторонніх безпекових угод, які було укладено між Україною та західними партнерами у 2024 році, передбачено надання допомоги у різних сферах, спрямованої на підтримку нашої держави у процесі повноцінного захисту та відновлення територіальної цілісності, економічній відбудові та протидії російській агресії. До того ж, Франція, Німеччина, Данія та Канада висловили готовність до надання макроекономічної та фінансової підтримки, спрямованої на посилення оборонного потенціалу України.

Висновок. За результатами здійсненого аналізу двосторонніх безпекових угод між Україною, НАТО та окремими державами-партнерами встановлено існування єдиного і спільного прагнення міжнародної спільноти щодо протидії збройній агресії росії, забезпечення миру і порядку як на європейському континенті, так і світі в цілому. Укладення таких угод є позитивним показником для України у площині міжнародної співпраці із зарубіжними партнерами, і, хоча ці угоди потребують розширення та доповнення, вони виступають в якості основи для подальшого формування міжнародно-правової бази безпекового співробітництва України. До того ж активний діалог України із зарубіжними партнерами має забезпечити об'єднання зусиль у підвищення обороноздатності нашої держави.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: міжнародний договір, безпекові угоди, безпека і оборона, Північноатлантичний альянс, двосторонні угоди, міжнародне співробітництво, безпекове співробітництво.

Як цитувати: Грічаніченко В. О., Міжнародно-правові основи безпекового співробітництва України: теоретичні і практичні аспекти. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, серія «Право».* 2025. Вип. 39. С. 366-372. <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2025-39-40>

In cites: V. O. Grichanichenko (2025). International legal basis of security cooperation of Ukraine: theoretical and practical aspects. *The Journal of V.N. Karazin Kharkiv National University, Series "Law",* (39), P. 366-372. <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2025-39-40> (in Ukrainian)

Постановка проблеми. Внаслідок повномасштабного вторгнення на територію України особливої актуальності набуває забезпечення міжнародного правопорядку, що відобразилося на характері відносин на світовій арені та укладенні Україною цілої низки міжнародних договорів і угод. Основною метою підписання міжнародних договорів виступає протидія агресивній політиці росії, тому Україна сконцентрувала свої зусилля на досягненні домовленостей та встановлення гарантій у безпековій сфері, відновлення територіальної цілісності України, а також недопущення розгортання військових дій на європейському просторі в майбутньому. Саме це зумовлює підвищення наукового інтересу до змісту між-

народних договорів та угод, які є своєрідною формою реагування на військову агресію, що дозволить визначити перспективи реалізації їх положень для України.

Стан наукового дослідження теми. Окремі аспекти та особливості існуючих міжнародних договорів та угод у безпековій сфері, однією зі сторін яких є Україна, виступали предметом дослідження вітчизняних науковців, серед яких можливо виокремити праці таких учених як О. Тимошенко, Л. Дем'яненко, І. Тодоров, Ю. Дем'янчук, Ю. Мацієвський, А. Ткачук та інші.

Проте, до цього часу в науковій літературі не представлено єдиного ґрунтовного дослідження перспектив укладення таких угод

для України. Враховуючи існуючу російську військову агресію, особливої уваги потребує дослідження підписання угод саме у безпековій сфері, що й обумовлює актуальність даної статті.

Мета дослідження. Метою статті є проведення аналізу міжнародних договорів та угод, укладених Україною з іноземними партнерами, що спрямовані на забезпечення миру та безпеки.

Основні результати дослідження. Визначення категорії «міжнародний договір» пропонується багатьма науковцями. Зокрема, у відповідності до позиції Д. Філда, викладеної у проекті Кодексу міжнародного права, міжнародним договором визнається письмова угода між двома чи більше народами з метою встановлення або відміни актів, яким створюється, припиняється чи видозмінюється міжнародне право [12, с. 139]. У свою чергу, Л. Оппенгеймом міжнародні договори розглядаються в якості угод чи контрактів між двома або більше державами, у яких врегульовано різноманітні питання, що мають значення для сторін такої домовленості [1, с. 202].

У сучасній доктрині міжнародного права поширеною є думка, що найбільш комплексне та концептуально виважене тлумачення категорії «міжнародний договір» було сформульовано англійським правознавцем Дж. Фіцморісом.

Так, Дж. Фіцморісом стверджує, що під даним поняттям варто розуміти міжнародну угоду, яка знаходить своє втілення у формальних актах, що укладаються між сторонами, наділеними статусом суб'єктів міжнародного права, міжнародною правосуб'єктністю і правоздатністю на укладення міжнародних договорів, основною метою чого виступає виникнення прав і обов'язків, або встановлення відносин, які врегульовуються нормами міжнародного права [1, с. 202]. Доцільно зазначити, що аналогічне визначення закріплено у положеннях ст. 2 Закону України «Про міжнародні договори України» [3].

Відповідно до статті 2 вказаного Закону, міжнародний договір України – укладений у письмовій формі з іноземною державою або іншим суб'єктом міжнародного права, який регулюється міжнародним правом, незалежно від того, міститься договір в одному чи декількох пов'язаних між собою документах, і незалежно від його конкретного найменування (договір, угода, конвенція, пакт, протокол тощо).

У загальній теорії міжнародного права приділяється значна увага тому, що форма

міжнародного договору жодним чином не впливає на його юридичну силу та зміст висловленої підписантами згоди. У випадках, коли така згода спрямована на виникнення нової міжнародно-правової норми, він набуває статусу джерела права, не зважаючи на те, було його укладено в усній чи письмовій формі [1, с. 203]. При цьому, у відповідності до ст. 2 Закону України «Про міжнародні договори України» міжнародні договори можуть визнаватися такими виключно у випадках, коли вони укладаються у письмовій формі [3].

На сьогоднішній день міжнародні правовідносини у сфері безпеки та оборони визнаються об'єктивною реальністю, яка є притаманною для сучасного світу і перебуває у постійному розвитку. З метою належного врегулювання міжнародних відносин у сфері забезпечення миру та світового правопорядку укладено цілу низку двосторонніх та багатосторонніх угод.

Міжнародним договором України виступає укладена з іноземною державою чи іншим суб'єктом міжнародних відносин письмова угода, що врегульована нормами міжнародного права і не залежить від того, викладено такий договір в одному чи декількох взаємопов'язаних документах, а також від його фактичного найменування. У відповідності до положень Закону України «Про міжнародні договори України», частиною національного законодавства виступають усі чинні міжнародні договори, які підлягають застосуванню у визначеному законом порядку. До того ж, міжнародні договори є невід'ємною частиною національного законодавства, та є обов'язковими до врахування у процесі діяльності й прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування. У той же час, залежно від сфери суспільних правовідносин, коли положеннями міжнародних договорів визначено інші правила, аніж ті, що закріплено у нормах національного законодавства, застосуванню підлягають норми відповідного міжнародного договору [3].

Україною як незалежною правовою державою підписано і ратифіковано цілу низку різноманітних міжнародних договорів, у тому числі й у сфері регулювання правовідносин у галузі безпеки та оборони. Серед таких міжнародних договорів важливу роль відіграє Угода між Державами-учасницями Північноатлантичного Договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», щодо статусу їхніх збройних сил. Внаслідок підписання зазначеної угоди Україна прийняла на себе зобов'язання щодо підтрим-

ки та реалізації наступних цілей: створення належних умов для здійснення демократичного контролю за збройними силами; сприяння дотриманню засад відкритості у процесі планування оборони та формування бюджету на військові потреби; активізації співробітництва з Організацією Північноатлантичного договору (далі – НАТО) у військовій сфері, що спрямоване на спільне планування та реалізацію завдань у напрямку миротворчої діяльності, здійснення пошукових і рятувальних операцій, надання гуманітарної допомоги тощо; формування заходів у довгостроковій перспективі, спрямованих на підвищення рівня взаємодії Збройних Сил України (далі – ЗСУ) та країнами-членами НАТО [4].

13 березня 1995 року було підписано Угоду про безпеку між Урядом України і Організацією Північноатлантичного Договору, яку ратифіковано 12 вересня 2002 року. Положеннями зазначеної двосторонньої угоди врегульовано основні засади зберігання та взаємного захисту інформації, на яку поширюється режим обмеженого користування. Підписанням даної угоди сторони прийняли на себе наступні зобов'язання: захист інформації та матеріалів, що належать іншій стороні; запровадження заходів, спрямованих на збереження грифу секретності інформації, а також збереження таких даних і матеріалів із дотриманням погоджених стандартів; недопущення використання отриманої у процесі обміну інформації та даних з метою, що суперечить встановленим у погоджених сторонами програмах, рішеннях і резолюціях; заборона передачі отриманих матеріалів та даних третім особам без попереднього погодження іншої сторони [5].

Окрім договорів укладених з НАТО, Україною підписано цілу низку безпекових угод з окремими державами, які визнано стратегічними партнерами для нашої країни, у зв'язку із чим пропонуємо проаналізувати деякі з них. Так, 12 січня 2024 року підписано двосторонню Угоду про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії, що спрямована на реалізацію положень Спільної декларації, ухваленої сторонами даної угоди та іншими членами «Великої сімки» 12 липня 2023 року у Вільнюсі, до якої приєдналися 24 держави. Сполучене Королівство прийняло на себе зобов'язання щодо надання додаткової підтримки Україні на суму 2,5 млрд. фунтів стерлінгів протягом 2024 року. Додатково гарантовано спільне головування в Коаліції спроможностей морської безпеки, що надасть можливість для розвитку морського флоту

України, за результатами чого остання стане повноцінним контрибутором морської безпеки в Чорному та Азовському морях до 2035 року [8].

16 лютого 2024 року підписано двосторонню Угоду про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Францією, положеннями якої на останню покладено дотримання наступних зобов'язань: надання допомоги Україні у різних сферах, що забезпечує повноцінний захист та відновлення територіальної цілісності в межах кордонів, визнаних міжнародною спільнотою, підтримку економіки та відбудову; активне стримування, запобігання та реалізацію заходів у напрямку протидії збройній російській агресії; сприяння у повноцінній інтеграції України до європейських та євроатлантичних організацій, у тому числі й щодо вступу до ЄС та активізації тісної взаємодії з НАТО. Додатково Франція виявила прагнення до надання Україні фінансової підтримки у 2024 році в сумі 3 млрд. євро. Підписанням зазначеної угоди сторони погодили, що військова допомога має бути спрямована на зростання військового потенціалу України, враховуючи загрозу російської агресії та спільні кордони з росією, та надаватиметься протягом 10 років [9].

Цього ж дня підписано Угоду про співробітництво у сфері безпеки та довгострокову підтримку між Україною та Федеративною Республікою Німеччина. У рамках зазначеної угоди Німеччина висловлює готовність до продовження подальшої співпраці та проведення консультацій у різноманітних міжнародних форматах, у тому числі як Контактної групи з питань оборони України «Рамштайн». Німеччина прийняла на себе зобов'язання щодо надання фінансової та військової допомоги Україні протягом 2024 року в загальному розмірі 7,1 млрд. євро.

Умовами вищевказаної угоди Німеччина висловлює прагнення до продовження підтримки Ініціативи майбутніх Сил оборони України, у Коаліції спроможностей «Інтегрована протиповітряна і протиракетна оборона», а також у рамках коаліцій «Бронетехніка», «Артилерія», «Інформаційні технології», «Морська безпека», «Розмінування» та «Безпілотники». Діяльність кожної з перелічених коаліцій спроможностей спрямована на підвищення ефективності, покращення сумісності між ЗСУ та збройними силами країн-членів НАТО. [11].

Протягом 2024 року, в межах укладеної угоди, країною було надано нашій державі шість систем протиповітряної оборони IRIS-T та пускові установки «Patriot» [2].

Угоду про співробітництво у сфері безпеки та довгострокову підтримку між Україною та Данією було підписано 23 лютого 2024 року. Положеннями зазначеної угоди передбачено надання Україні у 2024 році військової підтримки у розмірі 1,8 млрд. євро, а також покриття потреб протягом 2023-2028 років за рахунок коштів данського Фонду на підтримку України в сумі 8,5 млрд. євро.

Особливо актуальним питанням для нашої держави, є отримання підтримки у розбудові та зміцненні Повітряних Сил України та протиповітряної оборони, оскільки Данія має статус співголови Коаліції військово-повітряних сил та учасником Коаліції інтегрованої протиповітряної та протиракетної оборони. До того ж, Данія висловлює готовність до підтримки повноцінного забезпечення потреб України щодо надання винищувачів F-16, тренажерів для підготовки пілотів, боєприпасів та організації навчання, що сприятиме створенню належної повітряної оборони нашої держави [10]. Згідно даної угоди Данія протягом 2024 року надала Україні дві партії винищувачів F-16 [2].

24 лютого 2024 року було підписано Угоду про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Італією, якою закріплено спільне прагнення щодо зміцнення співробітництва у сфері безпеки та реалізації довгострокових заходів і прийнятих на себе зобов'язань. У відповідності до зазначеної угоди, Італія висловлює готовність до продовження надання військової підтримки у 2024 році, у тому числі й необхідного озброєння, проведення консультацій з питань підтримки України у збройній відсічі російській агресії, а також пролонгації положень національного законодавства щодо військової підтримки.

Додатково Італія засвідчила своє прагнення до активного залучення міжнародних партнерів та приватних компаній до процесу фінансової підтримки й інвесторів, що допоможе відновити та відбудувати міста України. Зокрема, Італія приймає на себе обов'язки щодо партнерства з містом Одеса та Одеською областю у сфері фінансової підтримки, сприяння відбудові, забезпечення стійкості та пришвидшення реалізації реформ [6].

Цього ж дня було підписано Угоду про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Канадою, внаслідок чого остання прийняла на себе наступні зобов'язання: надання всебічної допомоги Україні з метою захисту та відновлення територіальної цілісності, відновлення національної економіки та захисту громадян; підтримки здатності України до запобі-

гання подальшої ескалації та військовій агресії з боку росії; підтримка України у напрямку подальшої інтеграції до євроатлантичних організацій. Для досягнення поставленої мети Канада висловлює готовність до надання Україні макроекономічної та військової підтримки у загальному розмірі 3,02 млрд. дол. США протягом 2024 року; зупинення стягнення заборгованості за зобов'язаннями України до 2027 року [7].

Проаналізувавши зміст безпекових угод, укладених Україною з іноземними партнерами протягом 2024 року, можливо відзначити їх структурну та змістовну подібність.

У двосторонніх безпекових угодах увага зосереджена на питаннях взаємодії між оборонними підприємствами країн-партнерів, у галузі розвідувальної діяльності, підтримки реформування галузі безпеки і оборони. Тобто, сторонами чітко визначено пріоритетні напрями двосторонньої співпраці та перелік зобов'язань у безпековій сфері. Окрім цього, у проаналізованих двосторонніх угодах представлено наміри до співпраці у невійськових блоках, зокрема у галузі економічного співробітництва, післявоєнної відбудови України, залучення іноземних інвестицій, створення міжнародного механізму відшкодування завданих країною-агресором збитків, продовження санкційного тиску на росію тощо.

Ключовими положеннями кожної з угод стали елементи безпосередньої військової співпраці. Практично в усіх угодах йдеться про внески держав до «коаліції спроможностей» чи про сфери, де партнер готовий відігравати значну або й провідну роль. Загалом таких напрямків можна виділити дев'ять «Морська безпека»; «Повітряні сили»; «Безпілотні системи»; «Бронетехніка»; «ППО та ПРО»; «Артилерія»; «Боєприпаси»; «Розмінування» та «Інформаційні технології».

Такі держави, як Данія та Німеччина, окрім фінансової допомоги взяли на себе зобов'язання щодо надання підтримки майбутніх ініціатив сил оборони у рамках зазначених коаліцій, а Франція у сфері «Морська безпека».

Більшість підписантів підтримують євроатлантичну інтеграцію України, але вжиті ними формулювання (умови угод) все ж дещо відрізняються.

Про чітку підтримку вступу України до НАТО із проаналізованих у статті угод заявляють: Велика Британія, Франція, Данія.

Позиції Німеччини й Італії щодо членства України в НАТО залишаються вкрай обережними та відкрито не роз'ясненими.

Усі країни-підписанти зобов'язуються брати участь у відбудові України як після закінчення війни, так і на нинішньому етапі. Йдеться про відновлення енергетичних об'єктів та закладів соціального забезпечення (лікарень, шкіл). Італія на відміну від інших підписантів конкретизувала свою допомогу, вказав на певний регіон України.

У контексті захисту критичної інфраструктури партнери вважають, що енергетичний сектор є вирішальним для стійкості України в цілому. Союзники готові надавати довгострокову підтримку цій галузі, а також працювати над кіберзахистом критичної інфраструктури України. Однак де-факто лише у договорі з Францією, відзначено, що держава буде сприяти захисту критичної інфраструктури військовими засобами, зокрема посиленням ППО.

Ризиком в укладених угодах є те, що держави-партнери не описують детальних механізмів відбудови, посилення спроможностей чи забезпечення самого існування української енергетики [13].

Однією з ключових умов усіх безпекових угод є створення механізму проведення екстрених консультацій у випадку повторної збройної агресії росії проти України, зокрема щодо визначення обсягу заходів, необхідних для стримування чи протидії агресору. Варто зауважити, що на відміну від Будапештського меморандуму, у двосторонніх безпекових угодах передбачено зобов'язання іноземних партнерів щодо надання військової та економічної

допомоги, що трохи усуває примарність домовленостей. У той же час, певні ризики таких угод пов'язані із наступним питаннями: Які наслідки для партнерів тягне ненадання Україні економічної та військової допомоги, передбаченої двосторонніми безпековими угодами? До того ж, прикінцевими положеннями зазначених угод передбачено право будь-якої зі сторін на одностороннє розірвання двостороннього договору шляхом попередження про це іншу сторону за 6 місяців. З іншого боку в договорах передбачено внесення до них змін, а також укладання додаткових угод, що надає можливість і надалі вести перемовини щодо удосконалення домовленостей. Крім того, впровадження угод потребує серйозних дипломатичних, управлінських та кадрових зусиль з боку самої України.

Висновки. Аналіз усіх представлених вище двосторонніх угод між Україною, НАТО та окремими державами-партнерами, свідчить про існування єдиного і спільного прагнення міжнародної спільноти щодо протидії збройній агресії росії, забезпечення миру і порядку як на європейському континенті, так і світі в цілому. Сильною стороною усіх проаналізованих міжнародних угод є можливість внесення до них змін, що може бути підставою для їх удосконалення. Укладення таких угод є позитивним показником для України у площині міжнародної співпраці із зарубіжними партнерами, оскільки виступає в якості основи для подальшого формування міжнародно-правової бази безпекового співробітництва України..

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1.Броневицька О.М. Поняття і види міжнародних договорів кримінально-правового характеру. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. № 3. 2011. С. 201-212.
- 2.Допомога міжнародних фінансових інститутів Україні. Грудень 2024 року. Національний інститут стратегічних досліджень. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/dopomoha-mizhnarodnykh-finansovykh-institutiv-ukrayini-hruden-2024-roku>. (дата звернення: 16.01.2025).
- 3.Про міжнародні договори України: Закон України № 1906-IV від 29.06.2004 року. ВВР, 2004, № 50, ст. 540.
- 4.Угода між Державами-учасниками Північноатлантичного Договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», щодо статусу їхніх збройних сил: Міжнародний документ від 19.06.1995 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_042#Text. (дата звернення: 12.10.2024).
- 5.Угода про безпеку між Урядом України і Організацією Північноатлантичного Договору: Міжнародний документ від 13.03.1995 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_002#Text. (дата звернення: 12.10.2024).
- 6.Угода про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Італією: Міжнародний документ від 24.02.2024 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89245>. (дата звернення: 12.10.2024).
- 7.Угода про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Канадою: Міжнародний документ від 24.02.2024 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89233>. (дата звернення: 12.10.2024).
- 8.Угода про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії: Міжнародний документ від 12.01.2024 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-88277>. (дата звернення: 12.10.2024).

9. Угода про співробітництво у сфері безпеки між Україною та Францією: Міжнародний документ від 16.02.2024 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89005>. (дата звернення: 14.10.2024).

10. Угода про співробітництво у сфері безпеки та довгострокову підтримку між Україною та Данією: Міжнародний документ від 23.02.2024 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-ta-dovgostrokovu-p-89185>. (дата звернення: 14.10.2024).

11. Угода про співробітництво у сфері безпеки та довгострокову підтримку між Україною та Федеративною Республікою Німеччина: Міжнародний документ від 16.02.2024 року. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-ta-dovgostrokovu-p-88985>. (дата звернення: 14.10.2024).

12. Yearbook of the international Law Commission. 1970. № 1. P. 139–161.

13. Дослідження аналітичного центру ОПОРА «Чи захистять Україну від агресії Росії безпекові угоди», URL: <https://www.oporaua.org/viyna/doslidzhennya-chi-zahistyat-ukrayinu-vid-agresiyi-rosiyi-bezpekovi-ugodi-25278>. (дата звернення 25.10.2024).

Стаття надійшла до редакції 20.04.2025

Стаття рекомендована до друку 27.05.2025

V. O. GRICHANICHENKO

PhD student, Faculty of Law

E-mail: vhrichanichenko96@icloud.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-3829-7321>

V. N. Karazin Kharkiv National University
Kharkiv, 61022, Svobody square, 4

INTERNATIONAL LEGAL BASIS OF SECURITY COOPERATION OF UKRAINE: THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS

ANNOTATION. *Introduction.* The article analyzes the main approaches to the interpretation of the concept of "international treaty" and its legislative consolidation in the provisions of the Law of Ukraine "On International Treaties". It is established that since the moment of Ukraine's independence, bilateral agreements have been signed, in particular with NATO, aimed at cooperation in the field of security and defense within the framework of the "Partnership for Peace" program. It is noted that after the start of the full-scale invasion, Ukraine concluded a number of bilateral security agreements, the provisions of which provide for the cooperation of our state with Italy, Canada, Great Britain and Northern Ireland, France, Denmark and Germany. It is determined that the provisions of all these bilateral security agreements, which were concluded between Ukraine and Western partners in 2024, provide for the provision of assistance in various areas, supporting our state in the process of full-fledged protection and restoration of territorial integrity, economic reconstruction and counteraction to Russian aggression. In addition, France, Germany, Denmark and Canada have expressed their readiness to provide macroeconomic and military financial support to Ukraine.

Conclusion. The results of the analysis of bilateral security agreements between Ukraine, NATO and individual partner states have established the existence of a single and common aspiration of the international community to counter Russia's armed aggression, ensure peace and order both on the European continent and in the world as a whole. The conclusion of such agreements is a positive indicator for Ukraine in the field of international cooperation with foreign partners, and although these agreements require improvement, they serve as a basis for further formation of the international legal framework for security cooperation of Ukraine. In addition, Ukraine's active dialogue with foreign partners should ensure the unification of efforts to increase the defense capabilities of our state.

KEY WORDS: *international treaty, security agreements, security and defense, North Atlantic Alliance, bilateral agreements, international cooperation, security cooperation*

REFERENCES

1. Bronevitska O.M. (2011). The concept and types of international treaties of a criminal-legal nature. *Scientific Bulletin of the Lviv State University of Internal Affairs*. No. 3. P. 201-212 (in Ukrainian).
2. Assistance of International Financial Institutions to Ukraine. December 2024. *National Institute for Strategic Studies*. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/dopomoha-mizhnarodnykh-finansovykh-institutiv-ukrayini-hruden-2024-roku>. (Accessed: 16.01.2025).
3. On International Treaties of Ukraine: Law of Ukraine No. 1906-IV of June 29, 2004. *Verkhovna Rada Bulletin*, 2004, No. 50, p. 540.
4. Agreement between the States Parties to the North Atlantic Treaty and Other Countries Participating in the "Partnership for Peace" Program Regarding the Status of Their Armed Forces: International Document of June 19, 1995. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_042#Text. (Accessed: 12.10.2024).
5. Agreement on Security between the Government of Ukraine and the North Atlantic Treaty Organization: International Document of March 13, 1995. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_002#Text. (Accessed: 12.10.2024).

6. Agreement on Security Cooperation between Ukraine and Italy: International Document of February 24, 2024. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobotnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89245>. (Accessed: 12.10.2024).

7. Agreement on Security Cooperation between Ukraine and Canada: International Document of February 24, 2024. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobotnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89233>. (Accessed: 12.10.2024).

8. Agreement on Security Cooperation between Ukraine and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland: International Document of January 12, 2024. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobotnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-88277>. (Accessed: 12.10.2024).

9. Agreement on Security Cooperation between Ukraine and France: International Document of February 16, 2024. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobotnictvo-u-sferi-bezpeki-mizh-ukrayinoyu-ta-89005>. (Accessed: 14.10.2024).

10. Agreement on Security Cooperation and Long-Term Support between Ukraine and Denmark: International Document of February 23, 2024. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobotnictvo-u-sferi-bezpeki-ta-dovgostrokovu-p-89185>. (Accessed: 14.10.2024).

11. Agreement on Security Cooperation and Long-Term Support between Ukraine and the Federal Republic of Germany: International Document of February 16, 2024. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobotnictvo-u-sferi-bezpeki-ta-dovgostrokovu-p-88985>. (Accessed: 14.10.2024).

12. Yearbook of the International Law Commission. 1970. No. 1. Pp. 139-161.

13. Research by the OPORA Analytical Center "Will Security Agreements Protect Ukraine from Russia's Aggression?", URL: <https://www.oporaua.org/viyna/doslidzhennya-chi-zahistyat-ukrayinu-vid-agresiyi-rosiyi-bezpekovi-ugodi-25278>. (Accessed: 25.10.2024). (in Ukrainian).

The article was received by the editors 20.04.2025

The article is recommended for printing 27.05.2025